

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Tožba, vložena 26. marca 2007 – Imelios proti Komisiji

(Zadeva T-97/07)

(2007/C 129/28)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Imelios SA (Vélizi Villacoublay, Francija)
(zastopnik: C. Curtil, avocat)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da postopek, ki sta ga vodila urad OLAF in Komisija, ni bil kontradiktoren; ugotovi naj se, da je OLAF, kot je sam priznal, uporabil anonimne vire; da sta OLAF in Komisija zavrnili, da bosta tožečo stranko obvestila o poročilu o opravljeni preiskavi; da odločba Komisije ni obrazložena; zato naj se razglasi ničnost opomina.
- podredno naj se ugotovi, da se dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso upoštevali; da ni bila ugotovljena odgovornost skupine [...]; zato naj se razglasi ničnost opomina po vsebini.
- v vsakem primeru naj se ugotovi, da zadnji obrok pomoči tožeči stranki ni bil izplačan, čeprav se mu ni odpovedala; zato naj se Komisiji naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 34.368 evrov in obresti, ki začnejo teči s to tožbo; Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 50.000 evrov iz naslova odškodnine; Komisiji naj se naloži, naj tožeči stranki izplača znesek v višini 50.000 evrov iz naslova stroškov postopkov; Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka je 21. decembra 1999 z Evropsko skupnostjo, ki jo je zastopala Evropska komisija, podpisala pogodbo IST-1999-10934 – ASSIST glede projekta „Knowledge Management for Help Desk Operators“, ki je bila sklenjena v okviru petega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitevne dejavnosti (1998-2002) na področju družbe prijaznih podatkov.

Po preiskavi, ki jo je vodil urad OLAF, in na podlagi njegovega revizijskega poročila, je Komisija tožeči stranki izročila opomin za vračilo zneska, ki je bil že plačan iz naslova pomoči Skup-

nosti, v skladu z ustrezno določbo pogodbe, ki je Komisiji omogočila, da tako plačilo zahteva v primeru ugotovitve goljufije in resnih finančnih nepravilnosti pri izvajanju projekta. Gre za izpodbijano odločbo v okviru te tožbe. Poleg tega tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj Komisiji naloži plačilo zadnjega obroka pomoči in naj ji naloži povrnitev škode, ki naj bi ji nastala zaradi po eni strani neplačila zadnjega obroka pomoči in po drugi strani zaradi postopkov pred uradom OLAF in pred Komisijo.

V podporo predloga za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja kršitev temeljnih pravic, med drugim pravice do obrambe med preiskavo preverjanja projekta „ASSIST“, ki jo je vodil urad OLAF. Zatrjuje, da ni mogla predložiti upoštevanih stališč v fazi preiskave in da naj ji končno poročilo urada OLAF, na katerem temelji odločba Komisije, ne bi bilo vročeno, kar naj bi ji preprečilo odgovoriti na obtožbe, ki se ji očitajo.

Poleg tega tožeča stranka navaja pomanjkanje obrazložitve odločbe in prepozno obvestilo o očitkih.

Podredno tožeča stranka navaja več tožbenih razlogov glede vsebine izpodbijane odločbe, med drugim dejstvo, da naj Komisija ne bi upoštevala dokazil, ki jih je predložila tožeča stranka glede uresničenih stroškov. Poleg tega navaja, da mora odgovarjati za morebitne povzročene nepravilnosti skupina LA POSTE, resnični upravičenec pomoči, in ne ona.

Tožba, vložena 4. aprila 2007 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-100/07)

(2007/C 129/29)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: UPS Europe NV/SA (Bruselj, Belgija) in UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Nemčija) (zastopnika: T. Ottervanger in E. Henny, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

V njunih vlogah tožeči stranki predlagata Sodišču prve stopnje, naj:

- v skladu s členom 232 ES ugotovi nedelovanje Komisije, ker ni odločila o pritožbi tožečih strank, ki sta jo vložili pri Komisiji 22. aprila 2004;
- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali tožečima strankama v postopku;
- sprejme take nadaljnje ukrepe, za katere Sodišče meni, da so primerni.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki sta vložili tožbo na podlagi člena 232 ES, v kateri trdita, da Komisija ni sprejela končne odločbe o njuni pritožbi, ki je bila najprej vložena dne 22. aprila 2004, sledil pa ji je poziv z dne 27. novembra 2006, da naj odloči o domnevni zlorabi prevladujočega položaja družbe Deutsche Post na podlagi člena 82 ES.

Tožeči stranki trdita, da imata pravni interes za vložitev takšne pritožbe v skladu z zahtevo člena 7(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ⁽¹⁾ in ju nedelovanje Komisije neposredno in posamično zadeva. Tožeči stranki pravzaprav trdita, da oblikovanje previsokih cen družbe Deutsche Post na prodajnem trgu vpliva nanju kot potrošnika in konkurenta.

Tožeči stranki dalje navajata, da mora Komisija v skladu z Obvestilom Komisije o obravnavanju pritožb na podlagi členov 81 in 82 ES ⁽²⁾ po prejetju pritožbe, da je bil kršen člen 82 ES, bodisi sprožiti postopek proti tistemu, na kogar se pritožba nanaša, bodisi sprejeti končno odločbo o zavrnitvi pritožbe, po tem ko je vlagatelju pritožbe dala možnost, da se izjavi. Tožeči stranki pa trdita, da kljub temu, da sta v danem roku podali stališča v zvezi s predhodno zavrnitvijo pritožbe, Komisija v nasprotju s pravom Skupnosti ni sprejela končne odločbe.

Nazadnje tožeči stranki navajata, da je glede na okoliščine primera minulo obdobje približno treh let, v katerem sta večkrat nagovarjali Komisijo, da naj ukrepa, dovolj dolgo, da bi lahko sprejela končno odločbo. Še posebej obdobje 18 mesecev, ki je minilo, odkar sta tožeči stranki predložili svoja končna stališča, je po mnenju tožečih strank več kot razumno, da bi Komisija končala tretjo fazo preiskave.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL L 1, str. 1-25).

⁽²⁾ UL C 101, str. 65-77.

Tožba, vložena 26. marca 2007 – Dada proti UUNT – Dada (DADA)

(Zadeva T-101/07)

(2007/C 129/30)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijansščina

Stranke

Tožeča stranka: Dada S.p.A. (Firenze, Italija) (zastopnika: D. Caneva in G. Locurto, Avvocati)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT)

Druška stranka pred odborom za pritožbe: Dada S.r.l.

Predlogi tožeče stranke

- Naj se razveljavi odločba prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 12. januarja 2007 v zadevi R 1342/2005-1, sporočena družbi Dada S.p.A. 25. januarja 2007, in nato sprejme zahteva za registracijo št. 1903111, ki jo je vložila družba Dada S.p.A. tudi v zvezi s storitvami iz razreda 42 Nicejskega aranžmaja;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba Dada S.p.A.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka, sestavljena iz besede „DADA“, natisnjena s tiskanimi črkami na ozadju, ki predstavlja črn pravokotnik, nad katerim je podoba atoma; zahteva za registracijo št. 1903111 za storitve iz razreda 42.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: DAD S.r.l.

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Italijanska besedna znamka „DADA“ za storitve iz razredov 35, 37, 38 in 42, kot tudi poslovno ime DADA, ki se v Italiji uporablja v običajni trgovski praksi za označevanje naslednjih dejavnosti: „vođenje komercialnih poslov, poslovno administracijo, pisarniške posle, posle v zvezi s posredovanjem nepremičnin, telekomunikacije, vzgojo, izobraževanje, pravne storitve, računalniško programiranje“.

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru in zavrnitev zahteve za registracijo za izpodbijane storitve.

Odločba odbora za pritožbe: Potrditev izpodbijane odločbe in zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: Ne zadostni dokazi za uporabo nacionalne znamke, navajane v postopku z ugovorom in neobstoj verjetnosti zmede v tem primeru.